

පැවිදි සුවය සොයා යමු (දසධමම සූත්‍රය)

විවිධ කම්කටොලු සහිත ගිහි ජීවිතයෙන් මිදී පැවිදි ජීවිතයට ඇතුළත් වන්නේ පැවිද්ද අභ්‍යවකාශය වැනි සැහැල්ලු සුවදායක තැනක් වන නිසා ය. එසේ ම සාංසාරික සියලු දුක්වලින් මිදී නිවන අවබෝධ කර ගනු පිණිස ය. එය පැවිදි ජීවිතයේ පරමාර්ථය යි. එවැනි බලාපොරොත්තුවකින් පැවිදි වූවන් ඊට විවිධාකාර බාධා පැමිණේ. විටක ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ වූ පැවිද්ද පවා අහිමි වන ලාමක ක්‍රියාවලට පැවිද්දා ගොදුරු වෙයි.

ගිහියන් ගේ සේවයට කැප වූ ජීවිතයක් ගත කරද්දී පැවිද්දා නොදැනීම ලාභ ඉපයීම වැනි දේට නැඹුරු වී මසුරු මල ඉපදී පැවිද්ද යනු කුමක්දැයි සහමුලින් ම අමතක වී යාමට ද ඉඩ ඇත.

පැවිදි සුවය සොයා, සසුනට ඇතුළු වූව ද මෙසේ දුකට උරුමකම් කීමට පැවිද්දන්ට සිදු වනුයේ තමන් ගෙවන පැවිදි ජීවිතය පිළිබඳ අවදියෙන්, සිහියෙන් නොසිටින විට ය. සැබෑ පැවිදි පිළිවෙත කෙබඳු විය යුතු දැයි නිතර සිහි කරමින් පැවිදි ජීවිතය ගත කරන්නේ නම් එය සුවදායක, පහසු දිවියක් කරගන්නට පැවිද්දාට හැකි වනු ඇත.

දසධමම සූත්‍රයේ දී පෙන්වා දී ඇත්තේ පැවිදි දිවිය සුරක්ෂිත කර ගනු පිණිසත්, අර්ථවත් වනු පිණිසත්, සුවදායක වනු පිණිසත් නිතර නිතර සිහි කළ යුතු (ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කළ යුතු) කරුණු දහයකි. දසධමම සූත්‍රයත් එහි අර්ථයත් හදාරා එම කරුණු ඉගෙන ගනිමු.

දසධමම සූත්‍රය

එවං මෙ සුතං එකං සමයං භගවා සාවතීයං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තත්‍ර ඛො භගවා හිකඛු ආමනෙහසි: හිකඛවොති. හදනෙති තෙ හිකඛු භගවතො පච්චසෙසාසුං, භගවා එතදවොච - දස ඉමෙ හිකඛවෙ ධමමා පබ්බජ්ජෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතඛො, කතමෙ දස?

1. වෙවණණියමහි අජ්ඣපගතොති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
2. පරපට්ඨදා මෙ ජීවිකාති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
3. අඤ්ඤා මෙ ආකප්පො කරණයොති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
4. කච්චි නු බො මෙ අත්තා සීලතො න උපවදනීති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
5. කච්චි නු බො මං අනුච්චව විඤ්ඤා සබ්බමචාරී සීලතො න උපවදනීති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
6. සබ්බෙහි මෙ පියෙහි මනාපෙහි නා නා භාවො විනා භාවොති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
7. කමමසසකොමහි කමමදයාදෙ කමමයොති කමමඤ්ඤා කමම පටිසරණො, යං කමමං කරිසසාමි කල්යාණං වා පාපකං වා තසස දයාදෙ හවිසසාමීති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
8. කථං භූතසස මෙ රතතිං දිවා වීතිපතනීති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
9. කච්චි නු බො' හං සුඤ්ඤාගාරෙ අභිරමාමීති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං
10. අත්ථි නු බො මෙ උත්තරි මනුසස ධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදසසන විසෙසො අධිගතො, සොහං පච්ඡමෙ කාලෙ සබ්බමචාරීහි පුට්ඨො න මඤ්ඤාහවිසසාමීති පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බං. ඉමෙ බො හිකඛවෙ දස ධම්මා පබ්බජ්ඣෙන අභිණ්ඨං පච්චවෙකඛිතබ්බාති. ඉදමචොච හගවා අත්තමනා තෙ හිකඛු හගවතො භාසිතං අභිනඤ්ඤාති.

දසධම්ම සූත්‍රය

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේත නම් රජකුමාරයාගේ උයනෙහි (කරවන ලද) අනාථ පිණ්ඩික මහ සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි බුදුරජාණන් වහන්සේ මහණෙනි' යි හික්ෂුන් ඇමතු සේක. ඒ හික්ෂුහු 'එසේය ස්වාමීනි' යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ මතු දැක්වෙන ධර්මය වදාළ සේක. මහණෙනි, මේ දස ධර්මයෝ (කරුණු දසය) ගිහි ගෙය හැර පැවිදි වූවහු විසින් නිතර නුවණින් සැලකිය යුත්තාහු ය. ඒ දස ධර්මයෝ කවරහු ද යත්:

1. මම ගිහියන්ගේ ස්වරූපයෙන් වෙනස් ස්වරූපයකට පැමිණියේ වෙමි යි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කළ යුතු ය.
2. මාගේ දිවි පැවැත්ම අනුන් පිළිබඳ අනුන් හා බැඳුණු වුවකැයි පැවිද්දා විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
3. මා ගිහියන්ට වෙනස් ආකාරයකින් හැසිරිය යුතු යැයි පැවිද්දා විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
4. කෙසේද? මාගේ සීලය නිසා මගේ සිත මට වෝදනා නො නගන්නේ දැයි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
5. කෙසේද? සබ්බමචාරිහු මා ගැන විමසා, සීලය කරණකොට මට වෝදනා නො කෙරෙත් දැයි පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කට යුතු ය.
6. මම ප්‍රිය මනාප වූ සියලු දෙයින් වෙන් විය යුතු වෙමි. සියල්ල අත්හළ යුතු වෙමි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
7. “මම කර්මය තමා අයත් දෙය කොට ඇත්තෙමි යැයි ද කර්මය උරුමය කොට ඇත්තෙමි යැයි ද මම කර්මයෙන් උපන්නෙමි යැයි ද මම කර්මය ශ්‍රේණි කොට ඇත්තෙමි යැයි ද මම කර්මය පිළිසරණ කොට ඇත්තෙමි යැයි ද යහපත් හෝ අයහපත් හෝ යම් කර්මයක් කරමි ද, මම එහි උරුම කරු වන්නෙමි යැයි” ද පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කට යුතු ය.
8. කීමෙක් ද? මගේ රෑ දවාල කුමක් කරමින් ගත වන්නේ දැයි පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කට යුතු ය.
9. කෙසේද? මම විචේක සෙනසුන්වල විසීමට කැමැත්තෙමි දැ යි පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කට යුතු ය.
10. කෙසේද? මරණාසන්න කාලයේ දී “ඔබ සාමාන්‍ය මිනිස් ගුණ ඉක්මවා ගිය ධ්‍යාන මාහී ඵලාදියක් ලබා ඇත්ද” යි සබ්බමචාරින් විවාළ කල්හි දුර්මුඛ නොවී කියන්නට යම් කිසිවක් තිබේ දැයි පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කට යුතු ය.

මහණෙනි, මේ ධර්මයෝ දස දෙන පැවිද්දන් විසින් නිතර නිතර මෙනෙහි කළ යුත්තාහු ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දේශනාව මෙසේ වදළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ධර්ම දේශනාව අසා සතුටු වූහ.

ක්‍රියාකාරකම 24.1

සුදුසු වචන යොදා හිස් තැන් පුරවන්න.

(විවිධාකාර, ගිහියන්, අනුන්, සීලය, සබ්බමචාරීහු, මරණාසන්න, දයාදය, ශුන්‍යාගාරයෙහි, ඇවතුම් පැවතුම්, රූප දවාල, උත්තරීතර, පිළිසරණ)

1. මම ..... ස්වරූපයෙන් වෙනස් ස්වරූපයකට පැමිණියේ වෙමි යි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කළ යුතු ය.
2. මාගේ ජීවිතාව ..... පිළිබඳ වූවකැයි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
3. මා ගිහියන්ට වෙනස් ..... ඇත්තේ යැයි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
4. කීමෙක් ද? මාගේ ..... නිසා මට මගෙන් ම වෝදනා නො නැගෙන්නේ දැයි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
5. කීමෙක් ද? ..... මා ගැන විමසා මගේ සීලය ගැන වෝදනා නො කරන්නේ” යි සියල්ල වෙනස්වන සුලුයැයි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
6. මට ප්‍රිය මනාප වූ ..... වූ සියල්ල වෙනස්වන සුලුයැයි පැවිද්ද විසින් නැවත නැවත සිහි කට යුතු ය.
7. මම කර්මය උරුම කොට ඇත්තෙමි යැයි ද මම කර්මය ..... කොට ඇත්තෙමි යැයි ද මම කර්මයෙන් උපන්නෙමි යැයි ද මම කර්මය ඥාති කොට ඇත්තෙමි යැයි ද මම කර්මය ..... කොට ඇත්තෙමි යැයි ද යහපත් හෝ අයහපත් හෝ යම් කර්මයක් කරමි ද, එහි උරුමකරු වන්නෙමි යැයි ද පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කට යුතු ය.
8. කීමෙක් ද? මගේ ..... කුමක් කරමින් ගත වන්නේ දැයි පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කට යුතු ය.
9. කීමෙක් ද ? මම ..... සිත් අලවා වාසය කරමි දැයි පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කට යුතු ය.
10. කීමෙක් ද? ..... කාලයේ දී ඔබ යම්කිසි ..... ධර්මයක් ලබා ඇත්දැයි සබ්බමචාරීන් විවාළ කල්හි දුර්මුඛ නොවන්නට යම්කිසිවක් තිබේ දැයි පැවිද්ද විසින් නිතර නිතර සිහි කටයුතු යුතු ය.

ක්‍රියාකාරකම 24.2

පැවිදි ජීවිතයේ සැහැල්ලුවත් ගිහි ජීවිතයේ කම්කටොලු ස්වාභාවයත් ගැන ඔබට හිතෙන ආකාරයට කරුණු 5 බැගින් ලියා දක්වන්න.

පැවිදි ජීවිතය	ගිහි ජීවිතය
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5

පුහුණුවට

සමබ්‍රාහ්මණයං සරාවාසො
 රජසසායනනං ඉති
 අබ්‍රහ්මණකාසොව පබ්බජ්ජා
 ඉති දිසවාන පබ්බජ්

ජීවිතයට ඔවදනක්

“සුදසසං චජ්ජං අභෙඤ්ඤසං
 අත්තනො පන දුදදසං”

අනුන්ගේ දොස් දැකීම පහසු ය.
 තමාගේ දොස් දැකීම අපහසු ය.